

Agurketid og så meget andet

Jeg har just siddet og lyttet til webmasterens sommerhilsen, og jeg tror næsten, at naboerne også har fået glæde af den vidunderlige duet. Musik kan om noget fået nakkehårene til at stritte og vandet til at løbe ned ad ryggen. Den kan vække uanede følelser i en. Tak for sangen Erik – og tak for, at du kun siger goodbye i en velfortjent sommerferie, for vi kan ikke undvære din ildhu og entusiasme.

Men det lader sig jo ikke skjule, at vi nærmer os den traditionelle agurketid – ja, politisk har man vel været i den længe. Hver dag nye historier og afsløringer om stort og småt hele det politiske spekter rundt, så lad det ligge.

Forleden dag hjalp jeg Carlo Nørtoft med at opstille bure til nye agerhønsflokk. Manden fortsætter ufortrødent og vedholdende med 8-10 flokke pr. år, og det er ved at give pote, da hønsbestanden i Tvis og omegn er i vældig fremgang – ja, ikke, at vi på nogen føler os truet på den anden side af Storåen/Vandkraftsøen i Mejrup, hvad angår antallet af agerhøns og fasaner.

I dette forår har vi haft rigtig mange parhøns at muntre hundene med på masser af træningsture selv og ofte sammen med andre hundevenner. Salig Dan Turell har et digt,

hvori han fremhæver, at hverdagene er de fleste – lettere omskrevet vil jeg sige, at træningsturene jo heldigvis er langt de fleste med vores hunde.

Vi krydser fingre for tørvejr, når nye kyllinger klækkes om føje tid. Jens Have og jeg under gerne Carlo succesen, for han slider for det, og har i øvrigt et enormt stort træningsterræn, så det vil vare længe, inden han når helt ud i hjørnerne.

Nogle af burene er tunge som et ondt år, da han har det med at bruge forhåndenværende materialer. Men det må man bare finde sig i, for arbejdstilsynets regler om vægtgrænser for løft gælder ikke for pensionister og gamle bønder, hævder han, så jeg har måttet bøjet nakken.

Vi snakker også om så meget andet – også inden for hundeverdenen. Jeg var dog lige ved at nedlægge arbejdet, da Carlo antydningvis mumlede noget om, at jeg kørte lidt på frihjul i debatten om fx derby.

Lidt historik – som en af fædrene til den forrige hjemmeside var jeg med til at forkaste ideen om gæstebog. Erfaringer var, at den ikke blev brugt i nævneværdig grad. Eller også løb mange gæstebøger løbsk i banaliteter, og hvad værre var: perfiditeter, og det ønskede vi ikke.

I den nuværende gæstebog er tonen sober, men den bliver stadigvæk ikke brugt særligt meget.

En virkelig god nyskabelse er tænketanken på hjemmesiden. Skal en klubs bestyrelse fungere optimalt, er den afhængig af input. Det får vores bestyrelse ikke mindst på vintermøder og generalforsamling, men også i "aktuelt kvarter" på familiedagen.

Jeg er så absolut tilhænger af en fri debat og gerne med kant, da stilstand meningsmæssigt set uværgerligt vil føre til stagnation. Her er tænketanken et ideelt forum.

Jeg synes, at regelsættet omkring derby i allerhøjeste grad trænger til en revision. Jeg tror ikke, at man kan blive enige om at ændre ved hundenes alder. Pointerklubben forsøgte for mange år siden at rykke aldersgrænsen, så hundene blev yngre, men det blev kraftigt imødegået fra ESK, der fandt, at setterne var knapt så tidligt modne som pointerne – og den antagelse gælder vist stadig. Men jeg forstår simpelt hen ikke, at man skal tilmelde hunde inden de er et år og betale i rater – for mig at se er det bare en pengemaskine. Er det et levn fra den tid, hvor der var pengepræmier til vinderne på derby? Lav dog systemet sådan, at hundene skal tilmeldes inden 1. maj til årets derby. Det vil helt sikkert føre med sig, at der bliver færre, men også bedre hunde, da selvansøgelse efter forårets prøver selvfølgelig vil spille ind. Hermed har jeg også sagt, at jeg mener, at man bør gå tilbage til efterårsderby, da der helt klart er for meget trængsel i kalenderen om foråret, hvor vejrguderne også foreløbig har væltet planen i to år.

Jeg synes, der skal være fri tilmelding – altså ikke bundet op på præmiering eller tilfældige dommerudtalelser om derbyformat.

Gennem de seneste år har jeg læst rigtig mange dommerreferater, og efterhånden er de mere og mere standardiserede, og det har vel sine fordele, men bliver kedeligt i længden. Jeg forstår godt, at dommere bliver skolet i, hvad der skal lægges vægt på i et referat, men jeg har tit og ofte undret mig over, at så at sige alle hunde går i stor fart og god stil. Ikke mindst, hvor jeg selv har overværet afprøvning af et hold hunde. Jeg synes, at man savner en klarere graduering omkring stil og fart.

Mange kenneler har egen hjemmeside, og det har de vel for at promovere deres hunde og avl. Så vidt, så godt, men en ordentlig hjemmeside kræver løbende vedligeholdelse / fornyelse og i så henseende står det generelt sørgeligt til. Det er bedrøveligt – for ikke at bruge ordet slapt, at man ikke prøver på bare at forny sig bare lidt. En hjemmeside forpligter altså, der skal løbende nye boller på suppen, hvis man vil have kunder i butikken. Det ku' man godt lige tage at tænke på!

Og nu til noget helt andet – for mange år siden var Jens Have, Jørgen Reilev, Arne Petersen med Dina og jeg til efterårsvinderklasse ved Assens. Det 'søkretnede' hele formiddagen. Vi stod i en stor roemark med silende regn ned ad nakke og ryg, og så brød solen pludselig frem, og jeg fik en vidunderlig fornemmelse i sindet, en varm rislen gennemstrømmede min krop. Jeg kom uvilkårligt til at tænke på Piet Heins digt:

At være

Hvor er det dejligt at være
udenfor tid og sted
og bare ha luften og lyset
og vejret og vejen med

og bare være som sten og træer
og skyer og græs og jord
en tid som inden ved grænser for
et sted som ingen ved hvor.

Senere muntrede Dina sig på alle sæder i min bil, som jeg nær aldrig havde fået gjort rent for hundehår. Den havde jo tid nok, da den var sat af til middag. Peter Fly vandt prøven. Jørgen Andersen blev toer ...

God sommer

NMO